

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

VIJFDE JAARGANG

NUMMER 54, MEI 2011

Geliefde familie,

Er is al weer een maand voorbij. En als je dan even terugkijkt ten behoeve van de nieuwsbrief, dan valt het op dat er in één maand heel veel gebeurt. Niet alleen mooie en leuke dingen zoals verlovingen en trouwerijen, maar ook droevige gebeurtenissen. Want wij beseffen ons terdege dat echt niet alles rozengeur en maneschijn is. Dit bracht ons zo in de gedachte wat **oma van der Slikke** altijd zei: Alle dingen zijn wel oorbaar, maar alle dingen stichten niet. Vandaar dat wij, mede vanwege privacy, niet al het nieuws die binnen de familie plaatsvindt in de nieuwsbrief opnemen. Dit betekent niet dat wij niet meeleven met alle (droevige) gebeurtenissen.

Benaming Slikkertjes-Nieuwsbrief

Wij realiseren ons dat de **Slikkertjes-Nieuwsbrief** eigenlijk de lading niet dekt. Want onze familie bestaat niet alleen uit Slikkertjes maar ook uit Bakkertjes, Krimpenaren, Gerrettsjes, Muddetjes en ga zo maar door. Daarbij komt nog dat de volgende generatie is uitgebreid met Bosjes, Koninkjes, Bomen, Noortjes en noem maar op.

Wij kunnen ons voorstellen dat daardoor de **Slikkertjes-Nieuwsbrief** niet iedereen aanspreekt zoals wij dat wel wensen. Want wellicht denkt de laatste generatie, wij zijn geen **Slikkertjes** dus horen wij daar niet bij. Wellicht moet daarom een andere benaming aan de nieuwsbrief worden gegeven, bijvoorbeeld familiekrant. Maar alvorens hierover een besluit te nemen, horen wij graag jullie mening.

Laat ons weten wat je vindt van de naam: **Slikkertjes-Nieuwsbrief**. En als je een alternatief weet, dan horen wij die graag.

Redactie

In de vorige nieuwsbrief hebben wij jullie gevraagd wie bereid is om in geval van nood of bijzondere situaties, te willen helpen met het opstellen van de nieuwsbrief. Met genoeg delen wij jullie mede dat **(oom) Johan van der Slikke (05-00-00)** daartoe bereid is gevonden.

(Oom) Johan, het doet ons deugd dat jij je hebt aangemeld als "reserve redactielid". Tot nu hebben wij vanaf het begin, en dat is al vier en een half jaar, iedere maand op tijd de nieuwsbrief uit kunnen laten gaan. Daarvoor hebben wij de kracht ontvangen en zijn daarvoor zeer dankbaar. Maar bij het ouder worden realiseren wij ons dat het ook zo kan zijn, dat wij door omstandigheden niet in staat zijn een nieuwsbrief op te stellen. Daarom is het zo fijn om te weten dat er een achtervang is.

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
MMVDSLIIKKE@KLIKSAFE.NL

SITEBEHEER:
LYDIA DEN TOOM -
VAN KRIMPEN

EMAIL:
TOOM@SOLCON.NL

ZIEKENHOEKJE

Wij hebben geen berichten ontvangen over zieken e.d. Dus wij gaan er weer vanuit: Geen bericht, goed bericht.

GEBOORTE

De **familie Bos (03-03-00)** deelde ons het volgende mede.

Geliefde familie,

Op maandag 2 mei is geboren **Janna Hendrika Emma met de roepnaam Emmarly**, dochtertje van **Carlo en Jannie Bos-Klaassen (03-03-05)**. **Jannie** ging die dag op controle bij de verloskundige en die constateerde dat het met de baby niet goed ging. Zij moest direct naar het ziekenhuis **Rivierenland** te Tiel alwaar de baby via een keizersnede is geboren. Omdat ook toen met de baby niet goed ging (zij reageerde op geen enkele prikkel en moest zelfs beademd worden) is zij met spoed naar het UMC ziekenhuis te Utrecht gebracht. Daar is zij behandeld en mocht zij op maandag 9 mei terug naar het Rivierenlandziekenhuis te Tiel. Boven verwachting sterkt de baby nu wat aan en verwacht wordt dat zij deze week naar huis mag gaan.

Hartelijke groeten,
Familie Bos, Capelle aan den IJssel

Carlo en Jannie gefeliciteerd met de geboorte van jullie dochter Emmarly. Jullie hebben enkele spannende weken achter de rug. En nu mag je het als een zegen ervaren dat je ze nog mag hebben. Dat het anders kan gaan, hebben jullie ook ervaren daar één uit jullie kerk op dezelfde dag hun kindje dood is geboren. Wat ben je dan rijk als je daarvoor bewaard wordt.

Vanwege bovengenoemde omstandigheden is het geboortekaartje nog niet opgestuurd. Wij hopen deze in de volgende nieuwsbrief op te nemen.

Maar mogelijk zijn er onder ons die **Carlo en Jannie** een kaartje willen sturen. Voor hen volgt nu het adres.

**Carlo en Jannie Bos- Klaassen,
Rijnbandijk 18,
4043 JL OPHEUSDEN**

Van **Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam (11-04-00)** kregen wij het bericht dat zij in oktober gezinsuitbreiding verwachten. Wij hebben ook begrepen dat hun huis verkocht is en bezig zijn met een ander huis. Door deze feliciteren wij **Adriaan en Evelien** met deze mooie berichten. Jullie gaan wel een drukke tijd tegemoet, maar dat zal geen last zijn maar een uitdaging. Wij wensen jullie veel succes.

Dan volgt nu de aangepaste lijst van de gezinnen waar een baby'tje wordt verwacht.

Artho en Heleen de Ruiters-Soeters (11-01-01) in mei;
Gert en Karen de Weerd-Stam (11-05-00) begin augustus;
Jurian en Marja Mudde (14-01-00) begin oktober;
Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam (11-04-00) medio oktober.

GETROUWD

Dan volt hier een dankbetuiging van **Arjan en Rhodé Slagboom-van der Slikke**. Zij mochten afgelopen vrijdag 13 mei in het huwelijksbootje stappen.

Geliefde familie,

Allen hartelijk bedankt die van onze trouwdag afgelopen vrijdag 13 mei zo'n geweldige dag hebben gemaakt. Velen zijn op de receptie geweest en wij hebben ook heel veel kaarten van de familie en kennissen ontvangen.

Wij mogen terugzien op een mooie dag.

Hartelijke groeten,
Arjan en Rhodé

BIJDRAGE VAN.....

Dan komt nu de bijdrage van **Reinier van der Slikke (12-03-00)**. Het is een heel epistel geworden maar wel de moeite waard om te lezen. **Reinier** hartelijk bedankt.

Wie ben ik, wie zijn wij, wie bent u, wie ben jij,

*Papa Reinier, Mama Hendrika,
Berjan, Gerrelt, Reiner en Pieter-Paul,*

Wat voor mezelf wel duidelijk is, is dat ik de persoon ben die hoopte door de familie vergeten te worden om stukje voor de nieuwsbrief te schrijven, maar toch gevraagd werd voor het 54^e nummer. Ik ben de persoon die het liefst stil zijn eigen gang gaat en onopgemerkt zijn weg vervolgt maar aan de andere kant, als er eenmaal een beroep op mij gedaan wordt, het niet lichtvaardig naast me neer kan leggen.

Maar wat moet ik nu schrijven: Over wie ik ben, of wie wij zijn en wat vinden jullie leuk om te lezen. Voor de één zal het een herinnering zijn, voor de ander ben ik een persoon en voor weer een ander wat ik bereikt heb in dit leven.

Ik zal op mijn manier deze invalshoeken de revue laten passeren. Ja, nu vragen jullie wat, wie ben ik eigenlijk maar ook wat is het uitgangspunt. Moet ik uitgaan van de zienswijze van mijn vader en moeder (†, 02-05-2002), moet ik uitgaan van mijn plek die ik in het gezin van herkomst had, moet het gaan over de ontwikkeling die ik heb doorgemaakt, moet ik iets vertellen over wie ik tot nu toe geworden ben, hoe mijn kinderen naar mij kijken, wie ik voor mijn echtgenote ben, hoe mijn collega's naar mij kijken, welk beeld de overbuurman van mij zou kunnen hebben of hoe ik als hulpverlener functioneer. Wie ben ik eigenlijk, wie zal ik zeggen dat ik ben en wie zouden jullie moeten geloven.

Alissa en Ricardo

Ben ik een persoon die zich kenmerkt door de verschillende rollen die ik vervul, ben ik de persoon in wat ik doe, wat mijn opvattingen zijn, ben ik een persoon met een mooie carrière en die het "goed voor elkaar" heeft. Persoonlijk zeggen woorden mij eigenlijk niet zoveel, meer de dingen die gedaan en/of nagelaten worden (bewust of onbewust).

Als je uitgaat van wat ik allemaal heb vergaart en heb bereikt zou je (volgens de algemeen geldende norm) kunnen zeggen dat ik eigenaar ben van een groot, vrijstaand huis met aanleunwoning. Ik rijd een Opel Zafira van 5 jaar oud, heb zelf een mooie garage met dubbele carport gebouwd, heb een leuk gezin met 6 kinderen, een lieve vrouw, een uitdagende fulltime baan in de psychiatrie en niet te vergeten onze trouwe Herdershond Laska. We gaan elk jaar een paar weken in onze caravan met vakantie naar camping Schoolzicht in Aagtekerke en thuis genieten we van onze tuin op het zuiden. Ik denk dat dit een beeld kan zijn van onze overbuurman die ook wel zal zien dat het niet alléén maar "Rozengeur en Maneschijn" is.

Bij dit geschetste beeld (het is slechts de buitenkant) is de tophypotheek met alle complexe regelingen en de dagelijkse strijd die het kost om ons werk te doen niet zichtbaar. De enige reden dat we op dit plekje in Elspeet wonen is de zorg voor onze (schoon-)vader die in de aanleunwoning zijn intrek heeft, waar hij mag wonen en waar wij de zorg voor mogen hebben.

Voor de familie zal ik die jongen zijn die in Vlaardingen geboren is, vervolgens naar Schiedam verhuisde en tenslotte in Capelle a/d IJssel terecht kwam, om na enige jaren de overstap te maken naar Ede en van daaruit naar Ederveen, om zich vervolgens na het huwelijk in Elspeet te settelen om na een korte tussenstap in Ede toch maar weer naar Elspeet te vertrekken, waar we tot nu toe gebleven zijn.

Op een intakeformulier wat binnen onze psychiatrische instelling gebruikt wordt zal ik het derde kind zijn in een gezin met 7 kinderen met een één jaar oudere broer, een twee jaar oudere zus, een broertje en drie zusjes.

De huisarts van Schollebaar zal zeggen dat ik die jongen ben, die het vroeger erg benauwd gehad heeft en daarvoor pufjes moest gebruiken. Hij zal zeggen dat ik onder het eczeem zat en daarvoor regelmatig langs kwam of doorverwezen werd naar de specialist. Hij zal zeggen dat alle zalfjes wel geprobeerd zijn tot teerzalf toe. Oom Maarten en tante Sofia zullen dit kunnen aanvullen dat ik regelmatig langs kwam voor een "Balneum Hermal-bad" (olieachtige zeep) totdat we zelf een bad kregen. Ik wilde u er altijd nog voor bedanken, bij deze.

Mijn zus en broer zullen vertellen dat ik al op driejarige leeftijd, op mijn driewieler, hun niet bij kon houden. Echter is dat tot nu toe altijd zo gebleven (waar ik natuurlijk snel wil aanvullen dat dat kwam omdat zij toen "grote fietsen" hadden, en ik niet). Mijn vader zal zeggen dat ik in die tijd die jongen was die 5 kwartier meeliep naar de kerk maar dan wel de grote passen van papa bij moest benen en de tijd van de kerkdienst vooral gebruikte om uit te rusten, zodat ik ook nog stil zat.

Ik ben die schooljongen die zomers vroeg in de morgen met zijn broer ging vissen met zakken vol snoep en graag roeide in een blaasboot. Met winterdag schaatsten we naar Gouda voor een pijpje of maakten we pret in de sneeuw.

Lizette zal zeggen dat ik die jongen ben die op 8 jarige leeftijd verkering kreeg met een meisje die bij haar achterop zat, jawel, tijdens het voorbij fietsen (langer konden we niet aan, ik zag haar toen overigens voor het eerst). Later ging ik met dit vriendinnetje, onder toezicht oog van haar zussen, naar de zang en kocht ik in de vakantie mijn eerste droogboeket.

Voor mijn moeder ben ik die jongen die vroeger thuis een heel brood (uit vuistje) klaarmaakte voor papa tijdens de lunch op het werk of voor broers en zussen op school. Als het even niet zo goed met haar ging was ik die jongen die zijn hand er niet voor omdraaide om huishoudelijke taken te doen en in een mum van tijd het hele huis opruimde.

Echter ben ik voor mijn collega's nu die man die op traditionele wijze dagelijks zijn brood in een zakje meekrijgt, de klassieke persoon die onvoldoende meegaat in de emancipatie, en als klap op de vuurpijl, het zelfs in 2011 presteert om 6 kinderen te "nemen" (dat zoiets nog bestaat?, oh ja, jij komt uit Elspeet!, "nou jah zeg, zoveel is dat nu toch ook niet, wij zijn in de familie heel wat anders gewend, toch").

*Mijn moeder Alie
+/- 45 jaar oud*

Voor meester van de Berg, die ik in klas 5 en 6 had, zal ik een matige LBO-leerling geweest zijn (ja ja, let maar op mijn spelling) maar voor de professor in Deventer de student die binnen het HBO cum laude afstudeerde.

Voor mijn vrienden was ik de electricien die als matroos ging varen en metselaar werd en eindelijk op zijn 21^e het licht zag branden en toch maar zijn hart volgde om de zorg in te gaan. Mijn echtgenote zal zeggen dat zij dat ook weet, gezien de veeeeeele avonden dat ik achter mijn studie zat om uiteindelijk als sociaal psychiatrisch verpleegkundige te eindigen. Onze oudste kinderen (die toen nog klein waren) kunnen het zich gelukkig niet meer herinneren dat ik achter de tafel geconcentreerd bezig was en niet reageerde op: papa, papa, papa, maar na enige tijd uit schuldgevoel toch maar de boeken aan de kant smeed, om iets leuks te gaan doen (ik zal maar niet zeggen dat de baby op bed vaak even geduld moest hebben en dat ik Hendrika vertelde dat de baby heerlijk geslapen had. De tranen op het gezicht van de baby vertelden echter de waarheid).

Voor onze kinderen ben ik de vader die..... Ja, wat voor een vader ben ik eigenlijk..... Ja, ik probeer het goed te doen maar..... wat doe ik eraan, doe ik wat ik moet doen en laat ik wat ik moet laten. Ik doe mijn best maar is dat wel voldoende. Ik kan niet hoger komen dan een vader die het niet weet en die het niet kan.

*Ons gezinsfoto gemaakt op de
"Grote familiedag 2009"*

De laatste tijd zijn er nogal wat mensen bij gekomen die op een bepaalde manier naar mij kijken. Zo zullen er zijn die in mij een (mede-)bestuurslid zien, andere zien mij als vertegenwoordiger van een kerkenraad, een medebroeder of de man die in het zwarte pak met de collectezak rondgaat. Ik kom er steeds meer achter dat het niet om mij gaat maar dat ik Gods raad uitdien, hetzij Wél hetzij wee.

Een paar dingen blijven over (anderen zullen zeggen: dat past wel bij de Slikkertjes maar toch zeg ik het).

Wie zijn wij. Wij zijn de familie van der Slikke (en aangetrouwd) die in tegenstelling tot vele anderen, onder de Waarheid mogen verkeren of van de Waarheid hebben gehoord.

Wie we ook zijn, we weten allemaal dat één ding nodig is. Ons leven is door het ambt totaal veranderd maar wat we steeds meer zien is dat het niet om ons maar om Hem gaat. Wat ons betreft blijft er alleen maar schuld over op alle terreinen. Laten we hopen en bidden dat ook in onze familie Zijn Koninkrijk mag worden uitgebreid. De vraag aan u blijft over. Wie bent u (en ik) voor een Heilig en Rechtvaardig God.

Ik hoop dat de "Slikkertjes" nieuwsbrief voorlopig in de lucht blijft. Oom Maarten en andere familieleden, die druk zijn met de totstandkoming wil ik hartelijk bedanken en veel succes toewensen. Zelf hoop ik dat het de onderlinge band mag verstevigen. In elk geval voelen wij ons zeer betrokken en hopen we van jullie op de hoogte te blijven.

De hartelijke groeten uit Elspeet,
Reinier en Hendrika van der Slikke-Westerbroek,
Berjan, Gerrelt, Reiner, Pieter-Paul, Alissa en Ricardo.

Ik wil mijn beurt doorgeven aan tante Sofia. Ik ben zeer benieuwd hoe zij, als vrouw van de redacteur, het ervaart dat oom Maarten zoveel tijd kwijt is aan de nieuwsbrief.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

In tegenstelling wat in de vorige nieuwsbrief stond, is het niet (tante) **Lydia van Krimpen-van der Slikke (03-00-00)** die een bijdrage levert, maar wederom is het (tante) **Hanna van der Slikke (06-00-00)** die bereid was een bijdrage te willen leveren.

Geliefde familie,

Hé hé, dacht ik, deze maand hoef ik geen bijdrage meer te schrijven voor de nieuwsbrief omdat ik dacht dat zus Lydia het graag een keertje wilde doen. Maar dat was een vergissing, zij heeft het erg druk zoals altijd, want zij helpt nog steeds overal waar het nodig is! Wat dat betreft zou ik over mijn zus Lydia wel een bijdrage kunnen schrijven, daar ik haar altijd zo vreselijk goed vond, veel beter als mij.

*Van der Schaarschool
Vlaardingen*

Denk maar hoe zij altijd thuis onze moeder geholpen heeft. Zij moest dikwijls thuis blijven van school. Ja, het was op een keer dat meester Kalden, het hoofd van de school bij ons aan de deur kwam en op de noodzaak wees dat zij naar school moest komen. Ook was het verplicht want mijn moeder kon daardoor in de gevangenis komen! En wat dacht je wat onze moeder daarop zei; O dan kan ik lekker uitrusten!" Ja, die moeder van ons was niet zo bang uit gevallen.

Vanwege haar grote gezin kon ze vanzelf weinig weg, nu is de tijd heel anders niet te vergelijken, mannen en vrouwen hebben nu allebei vergaderingen uitjes enz. enz. Maar goed op maandagavond ging zij dan altijd naar een paar vriendinnen, in de volksmond Keetje en Pootje genaamd. Onze vader begon dan om ongeveer half twaalf voor de raam te kijken of ze al aan kwam, want hij bleef wachten tot ze thuis was, ook iets van die tijd! Maar onze moeder nam het er altijd van en kwam altijd te laat thuis! Twaalf uur begon pa met mopperen, en dat werd steeds erger, net zolang totdat hij echt boos was. Ja, en dat had dan weer zijn thuis nodig om te zakken, dat was echt ondeugend van onze moeder!

Maar verder over Lydia. Onze oudste broer Jaap kreeg ook een beetje zeggenschap en vond het noodzakelijk dat Lydia onder de mensen kwam, het was voor ontwikkeling niet goed dat zij nooit onder de mensen kwam, nu daar had hij gelijk in. Dus op zoek naar werk voor onze zus. En ja hoor, met kinderen dat leek haar dan wel leuk! En zij werd aangenomen in een tehuis waar moeilijk opvoedbare kinderen zaten. Ik denk dat het de Martha-Stichting was te Alphen aan den Rijn Maar o wat had zij een heimwee, ik denk dat zij er hooguit een maand daar gewerkt heeft en toen was zij weer thuis, wat wij ook gezelliger vonden, want Lydia was een goede zus!

*Martha-Stichting
te Alphen aan den Rijn*

Ja, Lydia dat komt er nu van als je zelf niet wil schrijven! Zij had wel een vriendin Truus Willeman en samen gingen ze weleens weg, wat als gevolg had dat er veel jongens om ons huis zwierven en maar fluiten! Ik moest er van mijn vader een keer er op af, om te zeggen dat ze niet mocht komen, dat was Bas de Jager. En dan had je nog Arie de Jager, jij was toen te jong, en precies na een jaar kwam hij weer terug, maar hij had voor niets gewacht, want jij voelde er toch niets voor! Dan kunnen wij allemaal Ina Hardenbol uit Slikkerveer nog wel herinneren, die kwam ook jaarlijks logeren, en wij gingen daar ook heen.

Dan tot slot nog iets over onze moeder; Wij hadden leuke burens familie Sutherland en die mevrouw kwam weleens op de koffie. Zij hadden ik meen 8 kinderen en wij 14. Zij zei op een keer tegen onze moeder: "Dat moet toch wel veel kosten zo'n groot gezin, bij ons is het al zo duur laat staan met 14 kinderen!". En wat denk je wat onze moeder antwoordde; Ik heb een bank waar ik altijd terecht kan, daar staat genoeg op!" Dat mensje begreep natuurlijk niet dat moeder het anders bedoelde, anders had ze niet zo tegen ons op gekeken.

Lieve groeten van Hanna

(Tante) Hanna, bedankt dat je wederom bereid was om een bijdrage te leveren. Binnen één dag na ons verzoek hadden wij die van jou al ontvangen. En het is nog een leuk episode geworden.

Wij hebben begrepen dat jij **(oom) Johan van der Slikke (05-00-00)** gevraagd hebt om de volgende nieuwsbrieven te leveren en dat hij daartoe bereid was. Nu, daar zijn wij blij mee. En **(oom) Johan** alvast bedankt.

MIJN-BEDRIJF

Mari Soeters (11-01-00) is bereid gevonden om iets van zijn bedrijfje te schrijven. Leuk om te lezen en op de foto's te zien hoe **Mari** werkt. Zoals **Mari** in zijn verhaal schrijft heeft hij bij verscheidene familieleden keukens, badkamers en toiletten geplaatst. En wij hebben het gezien en kunnen daarom zeggen: "Dat heeft **Mari** keurig gedaan".

Dus , heb je een klus, wij bevelen in deze **Mari Soeters** van harte aan.

Zo begin ik, eerst het ruwe werk

1. Wij hebben begrepen dat je een eigen zaak hebt. Wat is dat voor een zaak en wat verkoop je zoal?
Ik ben werkzaam als eenmanszaak onder de naam MáSo dit is afgeleid van Marie Soeters. En ben gespecialiseerd in badkamer en keukenrenovatie, Meestal word naar aanleiding van. een persoonlijk gesprek en bezoek aan huis, diverse ontwerpen gemaakt, waarin de wensen van de klant verwerkt zijn.
2. Heb je ook een winkel of een werkplaats of iets dergelijks waar wij terecht kunnen?
Ik heb geen winkel en werk van uit huis (en garage), wel hebben mijn klanten de mogelijkheid na afspraak de professionele showrooms te bezoeken van mijn leverancier www.plieger.nl

3. Sinds wanneer heb jij deze zaak?

Sinds 1 januari 1996, 15 jaar dus alweer.

4. Heb je ook werknemers of werk je met andere samen?

Ik heb geen werknemers, maar heb in de loop der jaren een betrouwbare en prettige samenwerking met vakbekwame collega's opgebouwd, zodat ook de grotere klussen welkom zijn.

5. Heb je ook een site waarop wij kunnen zien wat je zoal doet en verkoopt?

www.masopapendrecht.nl de site is nog wat summier, maar helaas ontbreekt mij de tijd hiervoor een beetje.

6. Heb je ook klanten binnen onze familie en kunnen wij in deze iets voor je betekenen?

Ik heb voor diverse familieleden mogen werken, en naar ik meen naar tevredenheid.

Daarna het fijne werk

En dit is het resultaat.

7. Wat zijn je toekomstplannen?

Mijn ervaring is dat het leven meestal anders verloopt dan gepland, maar ik ervaar veel arbeidsvreugde, (er is weinig zo bevredigend als een tevreden klant) en zolang ik hiermee in onze dagelijkse behoefte kan voorzien, heb ik het naar mijn zin.

8. Heb je bezwaren als wij een link op de familievanderslikke.nl site zetten?

Graag zelfs.

Mari, bedankt voor keurige bijdrage. Wie weet hoe de bal nog rolt waardoor je nog een klant op doet binnen de familie. Wij wensen je in ieder geval veel succes met je bedrijf.

OMA'S LEVENSBESCHRIJVING VAN 1973.

De vorige maal zijn wij gebleven bij **(O)ma's** eerste indrukken aangaande de eeuwigheid. Nu schrijft **Oma** hoe zij werd getergd door haar broer oom Kees Don. **Oma** vertelde dat oom Kees dit vele malen voor haar voeten gooiden. Hij geloofde dat zelfs God haar in deze omstandigheden niet kon helpen. Maar God heeft **Oma** niet beschaamd. Op een wonderlijke wijze heeft God voor uitkomst gezorgd.

11. God die helpt in nood

Onderwijl ging het leven gewoon door met zijn zorgen, moeiten en verdriet. Wij zaten midden in de oorlog. Wij hebben toen tante Mietje, een broer van Opa van der Slikke nog in huis gehad. Zij was nog bij ons toen Maarten in 1945 geboren was. Eindelijk was het op 10 mei 1945 vrede. Dat betekende dat we weer eten ~~hadden~~ kregen. Gode zij dank.

*(oom) Maarten
Ca. 1 jaar*

Daar zal ik nog iets vertellen toen Maarten geboren zou worden. Ik was dus in verwachting en we hadden niets meer. Geen luiertjes, geen truitjes, van alles niets, en nog eens niets. Toen kwam mijn broer Kees bij mij en zei: “Wat beziel je? Een kind erbij en dan geen eten en geen kleren”. En inderdaad het was zo. Maar ik zei: “Er is er *ÉÉN*, Kees, Die alles weet, en daar houd ik mij aan vast”. En dat is het ook op een wonderlijke wijze uitgekomen.

Vader kwam toen die tijd wekelijks bij een gezin van de kerk. (Vader was in die tijd diaken bij de Gereformeerde gemeente te Vlaardingen). Die mensen hadden een zoon en die was getrouwd.

Zijn vrouw was in verwachting geweest doch dat was mis gegaan. De dokter zei toen tegen haar dat zij nooit meer kinderen kon krijgen. Maar zij heeft daar toch nog jaren op gehoopt.

Toen zij van onze toestand hoorde en bij dat gezin was, kwam zij naar vader en gaf te kennen dat, als de oorlog over was, wij meer eten zouden krijgen en van alles meer zouden hebben dan zij omdat wij meer kinderen hadden. Nu konden wij haar uitzet krijgen als wij maar dan aan hen zouden denken. Zo is het ook gegaan, wij kregen haar hele uitzet.

Maarten is nummer zeven. Maar nooit heb ik het zo mooi gehad. De Heere doet geen half werk.

Een compleet babyuizet

De volgende maal schrijft **(O)ma** een stukje over haar magere en kwade dagen. Daarin kan je lezen hoe **(O)ma** kreeg te zien dat zij niet alleen onbekeerd kon sterven, maar ook kreeg zij te zien dat ze niet onverzoend kon sterven. Alles kwijt, alles kwijt. (Wie het verstaat, die verstaat het).

JARIGE VAN DE MAAND

Van **Yoeri de Koning (03-07-01)**, “de Jarige van de maand april” kregen wij de volgende mail.

Lieve familie,

Sorry, voor de late reactie, maar ik was echt superverrast met alle kaarten en mailtjes die ik voor mijn verjaardag heb gekregen. Er zijn zelfs familieleden die geld meegestuurd hebben en die wil ik dubbel bedanken. Het is echt heel leuk om de jarige van de maand te zijn. Allemaal heel erg bedankt.

Groetjes van
Yoeri de Koning

Het doet ons goed als wij een aanmelding ontvangen voor **“de Jarige van de maand”**. Daarom vonden wij het fijn dat wij voor de maand juni verscheidene aanmeldingen mochten ontvangen. En omdat wij hebben besloten dat er slechts één jarige van de maand kan zijn hebben wij een keuze moeten maken Jammer voor degene die buiten de boot vallen en een hoeraatje voor degene die het is geworden.

Zo kregen wij van de familie **van Ginkel (12-06-00) uit Lunteren** het volgende verzoek.

Dag oom Maarten en tante Fia,

Stel dat er helemaal geen aanmelding komt voor de jarige van de maand juni, dan weten wij nog wel iemand. Wij hebben een allerliefst neefje Rico van A, zoontje van Caroline van ome Ben. Hij hoopt op 11 juni vier jaar te worden. Het is een heerlijk spontaan ventje met een blond krullenkopje en heldere blauwe ogen. En.. is 4 jaar worden geen reden om jarige van de maand te wezen! Wij hebben de eer om af en toe op vrijdag op hem te mogen oppassen. Onze kids kijken er altijd naar uit... Voor jullie vast een fijne bruiloft toegewenst en wie weet... is Rico DE jarige.

Groetjes Egbert, Aline, Tim, Lisa en Suze van Ginkel

Rico van As

Dus **“de Jarige van de maand juni”** is geworden: **Rico van As**. Rico hoopt dus op 11 juni zijn vierde verjaardag te vieren. Wil je hem een kaartje sturen dan moet dat gestuurd worden naar:

Rico van As
Zijn adres is: **Wilhelminastraat 45**
3771AP BARNEVELD
Telefoonnummer: **0342-419566**
Mailadres is: **henrik@slikkevander.nl**

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van
(Ome) Maarten en (tante) Sophia